

ପାନ୍ଦିତ୍ୟକୁ ପରିଚୟ କରିବାରେ ଏହାକିମଙ୍କାରୀ ହେଲା

บทความ “แหล่งน้ำศักดิ์สิทธิ์ในพระราชบูรณะราษฎร์” จากที่ได้บัง ” นัดชนสุดสัปดาห์ออนไลน์ ให้ความรู้ไว้ว่า พระมหาเกี้ยวย์ที่จะเขียนเกลิงด้วยราชสมบัติ ในขั้นตอนการเตรียมพิธีจะต้องมีการตักน้ำจากแหล่งลำน้ำหรับนำมาเป็นน้ำสรงพระมุรธาภิเษก และเพื่อทำน้ำอภิเษกก่อนที่จะนำไปประกอบในพระราชบูรณะราษฎร์ ซึ่งน้ำที่นำมาจะต้องมีความพิเศษกว่าน้ำธรรมชาติทั่วไป

ตามคำราโนบราณของพระมหาณ จะต้องเป็นน้ำที่มาจาก “ปัญจมหาที” หรือ แม่น้ำสายสำคัญ 5 สายในชุมพูทวีป ได้แก่ แม่น้ำคงคา แม่น้ำยมนา แม่น้ำมหิ แม่น้ำอจริวดี และแม่น้ำสรกฎ โโคบัน้ำในแม่น้ำทั้ง 5 จะไหลมาจากการเข้าไกรลาส ซึ่งศาสนาราษฎร์-อินดูถือว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และที่สักดิ์ของพระอิศวร

ตามอุปโภคทัยมานานถึงสมัยอยุธยาแม้จะมีการกล่าวถึงพระราชบูรณะราษฎร์ แต่ก็ไม่พบหลักฐานการนำน้ำปัญจมหาทีในชุมพูทวีปมาใช้ในพระราชบูรณะ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการเดินทางไปกลับระหว่างประเทศไทยในอดีตและประเทศอินเดียเป็นไปได้ยากที่จะนำน้ำจากปัญจมหาทีมาใช้ได้ เพราะตามธรรมเนียมประเพณีมาแต่เดิม เมื่อกษัตริย์พระองค์ใดเสด็จผ่านพิภพ จะต้องทำพระราชบูรณะราษฎร์ภายใน 7 วัน หรืออย่างช้าภายในเดือนเกenna เป็นประเพณีสืบมาและกระทำ

กันก่อนที่จะถวายพระราชเพลิงพระบรมศพพระเจ้าแผ่นดินองค์ก่อน จึงสันนิษฐานได้ว่าถ้าจะนำน้ำมาจากชุมพูทวีปจึงเป็นไปไม่ได้

กันก่อนที่จะถ่ายพระราชเพลิงพระบรมศพพระเจ้าแผ่นดิน องค์ก่อน จึงสันนิษฐานได้ว่าถ้าจะนำน้ำมาจากชุมพุทวีปเงิน เป็นไปไม่ได้

หลักฐานการนำน้ำศักดิ์สิทธิ์มาใช้ในพระราชพิธีบรมราชภิเษกปรากฏในหลักศิลปาริเวศวัดศรีชุมของพญาลิไทแห่งสุโขทัย ก่อตั้งพ่อขุนผาเมืองอภิเชกพ่อขุนบางกลางหารให้เป็นผู้ปกครองสุโขทัยและข้อความในศิลปาริเวศ (พ.ศ. 1132) ว่า “น้ำพุที่ออกมายากเข้าลิคงบรรพตข้างบนวัดภูได้นครจำปาศักดิ์นั้นให้เป็นน้ำอภิเชก” ขณะที่สมัยกรุงศรีอยุธยาปรากฏหลักฐานพระราชพิธีบรมราชภิเษกใช้น้ำจากน้ำในสระเกช สระแก้ว สระค่า สระยมนา แขวงเมืองสุพรรณบุรี เท่านั้น

ต่อมาสมัยรัตนโกสินทร์สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ 1 จนถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 พระราชพิธีบรมราชภิเษกนอกจากจะใช้น้ำจากแหล่งเดียวกันกับในสมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว ยังนำน้ำจากแม่น้ำสายสำคัญอีก 5 สาย เรียกกันว่า “น้ำแม่น้ำเพชรบุรี” ซึ่งตั้งมาจากเมืองต่างๆ ดังนี้ 1.น้ำในแม่น้ำเพชรบุรี ตักที่ตำบลท่าไชย จังหวัดเพชรบุรี 2.น้ำในแม่น้ำราชบุรี ตักที่ตำบลคลาวดีส์ จังหวัดสมุทรสงคราม 3.น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา ตักที่บางแก้ว จังหวัดอ่างทอง 4.น้ำในแม่น้ำป่าสัก ตักที่ตำบลท่าราน จังหวัดสระบุรี และ 5.น้ำในแม่น้ำบางปะกง ตักที่ตำบลพระอาจารย์ จังหวัดนครนายก

โดยน้ำแต่ละแห่งจะตั้งพิธีแตกต่างกัน เช่น บุญนิยสถานสำคัญแห่งเมืองนั้น เมื่อเสร็จพิธีแล้วจึงจัดส่งเข้ามาทำพิธีการต่อที่พระนคร

นอกจากนี้ ในสมัยรัชกาลที่ 4 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระสงฆ์เป็นพระครูประปริตไทย 4 รูป สำหรับสวัสดทำนำพระพุทธ

มนต์ในพิธีสรงมุรธาภิเษก จึงมีน้ำพระพุทธมนต์เพิ่มขึ้นอีกอย่าง

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อประกอบพระราชพิธีบรมราชภิเษกในปี พ.ศ. 2411 ก็ใช้น้ำเบญจสุทธิคงคา และน้ำในสระ 4 สระ เมืองสุพรรณบุรี เป็นน้ำสรงมุรธาภิเษกและน้ำอภิเชกเช่นเดียวกับในรัชกาลก่อนๆ ต่อมาเมื่อพระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปประเทศอินเดียในปี พ.ศ. 2415 ทรงได้นำน้ำปัญจมหาనีที่มีการบันทึกในตำราของพราหมณ์กลับมายังประเทศไทยด้วย และในปี พ.ศ. 2416 เมื่อได้ทรงกระทำพระราชพิธีบรมราชภิเษกเป็นครั้งที่ 2 น้ำสรงมุรธาภิเษกจึงเพิ่มน้ำปัญจมหาນีลงในน้ำเบญจสุทธิคงคาและน้ำในสระทั้ง 4 ของเมืองสุพรรณบุรีด้วย

เมื่อถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนงกฤฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงประกอบพระราชพิธีบรมราชภิเษกเมื่อปี พ.ศ. 2453 ทรงใช้น้ำมุรธาภิเษกและน้ำอภิเษกจากแหล่งเดียวกันกับรัชกาลที่ 5 ต่อมาเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งการพระราชพิธีบรมราชภิเษกสมโภชในปี พ.ศ. 2454 นอกจากใช้น้ำเบญจคงคา น้ำปัญจมหานี และน้ำทั้ง 4 สระจากสุพรรณบุรีแล้ว ยังได้ตักน้ำจากแหล่งอื่นๆ และแม่น้ำตามน้ำทั่วต่างๆ ที่ดีอ่าวเป็นแหล่งสำคัญและเป็นสิริมงคล มาตั้งทำพิธีสกน้ำพุทธมนต์ ณ พระมหาเจดีย์สถาน ที่เป็นหลักพระมahanak โบราณ 7 แห่ง